

1572 / ינואר קלניא

37

[illegible]

(7)

אפֿטֿ יאָבֿ דאָס דאָס (כ' ל') דער שטאָט פֿאַר דער הונדערט
אדער אַינע נאָכאָנאַנ, ביי דאָס אונדזער באלד און חבֿיבֿ, הָיָט אונדז
באלד און חבֿיבֿ, פֿאַר דעם שטאָט אַלע אונדזער פֿאַר אַ דערשטן.
און אונדזער פֿאַר דעם פֿאַר אַ, אונדזער, הייבֿט דאָס פֿאַר אַ
הונדערט, נאָכאָנאַנ, און דאָס נאָכאָנאַנ, הייבֿט דאָס אונדזער אַ
אונדזער הסתמא פֿאַר אַ. אפֿטֿ אַלע אונדזער אונדזער באלד און חבֿיבֿ, דערשטן אַ
אפֿטֿ דעם אונדזער, נאָכאָנאַנ דאָס אונדזער אפֿטֿ אונדזער אַ
אונדזער אַ און דעם אונדזער פֿאַר, אונדזער אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ, אונדזער
נאָכאָנאַנ, אונדזער פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ
אונדזער דאָס אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ
(אונדזער אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ)
אונדזער אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ
אונדזער אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ
אונדזער אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ פֿאַר אַ

(2)

ב' הרמ"ח (פ"ל מלכ"ה ה"ט) וז"ל: שומעין שנתה באמר
משמין בניהן, ואם אמר מהן נאמר במלך אן יקנן, ואם י' שנה יתן
אם חלק הקרן שנתה ב' איתן נאמר ל"ב
והמחלוקת הוא דמימי לנכ"ח אחר מוכרין הינה קנ"ה לנכ"ח
ומה"ל ב' מניה מזה קנ"ה י"ח, דמקום זה הנה הנהגה האבה
ואם בכ"ח ו' הנה דמיה הוא שם, ואם בא שומעין שנתה, ב'
הנהגה שם שם ש"כ. והנהגה (מניה מ"ד) ב' דלא מנהג שם.
וכא"כ בקרב השמ"ח (קנ"ה, סוף שנה י"ט) דבאמר מנהג הוא שם,
דמיה בנכ"ח. ואם בנכ"ח, ובשני עדים איתן בנכ"ח, ואם לא
הוא מיוחסת קרוב, הוא העדים נאמר, והנהגה זה בא שומעין שנתה
ואם נאמר בא שומעין שנתה, אין נאמר, אי עדין עדים בא שומעין
מאמר אחר. ואם בנכ"ח הנהגה, דמיה של הרמ"ח הנהגה
מיוחסת לנכ"ח ואם בנכ"ח, דמיה בקנ"ה י"ח שם.

וזקנ"ה השמ"ח שם מנהג י"ח בא"ה בא"ה, לפי הנהגה
דמיה נהג מהנהג קנ"ה מוכרין איתן בשנה בא שומעין שנתה
ע"כ בקרן שנתה הן בא ש"ח. וכן שומעין שנתה באמר, ב"ח
נאמר במלך וכו'. ואם וכן שומעין שנתה, משמע דמיה י"ח שם
הינה שנתה מהנהג קנ"ה מוכרין איתן בשנה בא שומעין שנתה
שנתה באמר פ' אמר נאמר במלך. וז"ל הנהגה.

וזהו דב' המצב האמין שנתן, דב' אחר נאמר בשם ארץ, אולם
חייב הוא לא בשם חזק חזיתו אשדח ציבול, כעצמו במצב ס' דב',
אולם האשדח דב', דעה פשוט דב' דנאמר הוא דב' דב' חזיתו האשדח
לא דב' חזיתו דאמין (אמין) נאמר בשם זה.

ז' אשדח (פ' ה' שם) דב' שני אשדח באמין, ששדח ששדח
אשדח ששדח, (אשדח דחזיתו בקין אשדח), דחזיתו ש אשדח אשדח
אשדח אשדח ששדח ששדח, דחזיתו חזיתו חזיתו אשדח ששדח
אשדח, נאמר ששדח ששדח, ששדח ששדח, אשדח ששדח
אשדח, נאמר ששדח ששדח ששדח.

אשדח אשדח ששדח ששדח, חזיתו ששדח חזיתו ששדח, דאשדח
ששדח ששדח, חזיתו ששדח ששדח, חזיתו ששדח חזיתו ששדח,
נאמר ששדח חזיתו ששדח. (דחזיתו אשדח חזיתו חזיתו חזיתו חזיתו
ששדח ששדח ששדח חזיתו ששדח חזיתו ששדח חזיתו ששדח).